

6.1. ČLOVĚK – MUŽ A ŽENA

Dnešním cílem je přiblížit a pochopit Boží záměr s člověkem, uvědomit si rozdílnost muže a ženy a současně směřování k jednotě.

Bůh je tajemství osobního společenství lásky. Stvořil člověka ke svému obrazu a vložil do jeho přirozenosti povolání muže a povolání ženy a schopnost (odpovědnost) k lásce a k společenství (viz KKC 2331). Tělesné, mravní a duchovní odlišení i vzájemné doplňování muže a ženy je zaměřeno na dobro manželství a na rozvoj rodinného života (2333). Jejich vzájemná láska se stává obrazem absolutní a nepomíjivé lásky, jakou Bůh miluje člověka. Tato láska, které Bůh žehná, je určena k tomu, aby byla plodná a uskutečňovala se ve společném díle ochrany stvoření: „Plodte a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji“ (Gn 1,28). Hřích člověka narušil původní čistotu stvoření a první důsledek je zlom ve společenství muže a ženy. Ježíš přišel obnovit řád stvoření v jeho počáteční kráse.

ROZDÍLY MEZI MUŽEM A ŽENOU

1. Muž je orientován na cíl, výkon; žena je orientována na vztahy

Pro muže je velmi důležitá realizace v podání výkonu, úspěchu, jeho sebevědomí je v pořádku, když je v pořádku jeho výkon (zaměstnání)

Žena se cítí dobře, když jsou v pořádku její vztahy

2. Muž přistupuje k vnímání světa analyticky; žena přistupuje k vnímání světa synteticky

Mužovo vědomí je soustředěné, ženino otevřené (světlo – žena, laser – muž)

Žena je schopna vnímat víc věcí najednou, využívá intuici, muž se soustředí na jednu věc

3. Muž se zajímá o svět jako o celek, zajímá se o podstatu věci, detaily nejsou důležité; žena si skládá obraz z detailů, mají pro ni velký význam, role hlavy a tvůrkyně domova,

4. Základní potřeba muže – uznání, obdiv, úcta; základní potřeba ženy – láska, přijetí

- Muž k tomu, aby mohl být zodpovědnou hlavou, potřebuje jistotu, že žena za ním stojí, podporuje, uznává ho, věří mu, důvěřuje mu
- Žena má klíč k úspěchu svého muže, takovým, jakého ho vidí, se skutečně stává
- Žena potřebuje lásku, bezpečí
- Žena je orientována na vztahy, domov, je to její role

5. Muž se vyrovnává s problémy a stresem přemýšlením v ústraní a hledáním řešení; žena se vyrovnává s problémy a se stresem verbální komunikací (mluvením)

6. Pro muže je komunikace prostředkem vedoucím k cíli; pro ženu je komunikace cílem samým

7. Muž přistupuje k světu racionálně; žena přistupuje k světu emotivně

Muž vnímá a prožívá události s nadhledem, odstupem; v případě, že se ho věc netýká, zůstává netečný.

Žena má větší schopnost vidět věci zevnitř, ztotožnit se s nimi, má všeobecnou schopnost empatie

8. Muž se nevyhýbá nebezpečí, dobrodružství, je odvážný; žena potřebuje pocit bezpečí, jistoty, ochrany, má vyvinutý pud sebezáchovy

Žena potřebuje informace k pocitu bezpečí (proto se ženy tolik ptají...), potřebuje transparentnost vztahů, vztahu svého muže (otevřenost).

Muž potřebuje vědět, že ho žena potřebuje.

9. Muž má větší schopnost abstraktního myšlení, jsou mu bližší abstraktní vědy; žena se soustřeďuje na konkrétní problémy, jsou jí bližší humanitní vědy

10. Muž se lépe orientuje v prostoru; žena se při orientaci v prostoru řídí intuicí a klíčovými vjemy

11. Muž pokládá domov za místo odpočinku; pro ženu je domov centrem světa

12. Muž se smíří se všedností, všední život je pro něj normální; žena touží po změně, romantice, změna je pro ni žádoucí

Žena potřebuje slyšet mužovo vyznání lásky

Muž potřebuje vidět krásnou, příjemnou ženu

Muž vnímá Boha jako partnera, žena touží po Božím přijetí a pochopení. Muž studuje teologii a vyhledává čtení Bible, žena hledá praktické prožívání víry v denních událostech. Bible je pro ni zdroj modlitby a rozjímání. Muž bere bohoslužbu jako setkání s Bohem. Pro ženu je bohoslužba také setkání s Bohem, ale také s lidmi, je pro ni příležitostí k rozvíjení sociálních kontaktů, vztahů a vybočení ze všednosti.

Pomoc pro člověka - Žena je muži pravou pomocí. Svazek obou je darem Božím.

18 I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ 19 Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve. 20 Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná. 21 I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žebér a uzavřel to místo masem. 22 A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. 23 Člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženou se nazývá, vždyť z muže vzata jest.“ 24 Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem. 25 Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.

„Bůh je láska a prožívá sám v sobě tajemství osobního společenství lásky. Když tvoří Bůh člověka podle svého obrazu ..., vkládá do lidské přirozenosti také mužské a ženské povolání a zároveň i schopnost a odpovědnost k lásce a společenství.“ „Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem ... jako muže a ženu je stvořil“ (Gn 1,27); „plodte se a množte se“ (Gn 1,28); „v den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil jej k podobě Boží. Jako muže a ženu je stvořil, požehnal jim a v den, kdy je stvořil, dal jim jméno Adam, to je člověk“ (Gn 5,1-2).

Každý člověk, ať muž či žena, musí uznat a přijmout svou vlastní pohlavnost. Tělesné, mravní a duchovní odlišení i vzájemné doplňování je zaměřeno na dobro manželství a na rozvoj rodinného života. Harmonie dvojice i společnosti zčásti závisí na způsobu, jakým se mezi pohlavími prožívá vzájemné doplňování, potřeba vzájemné pomoci a opory.

„Když stvořil Bůh člověka jako ‘muže a ženu’, daroval stejným způsobem muži i ženě osobní důstojnost.“ „Člověk je osoba, a to muž a žena ve stejné míře. Oba totiž byli stvořeni k obrazu a podobě osobního Boha.“

Každé z obou pohlaví je se stejnou důstojností, i když odlišným způsobem, obrazem Boží moci i něhy. Spojení muže a ženy v manželství je jeden způsob, jak v těle napodobit velkodušnost a plodnost Stvořitele. „Proto muž opustí svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem“ (Gn 2,24). Z tohoto spojení pocházejí všechna lidská pokolení.